USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2016, č. j. 48324/16/5100-31462-707633, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 7. 2017, č. j. 15 Af 26/2017 – 30,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 7. 2017, č. j. 15 Af 26/2017 – 30 (dále „napadené usnesení“), kterým soud nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků, zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce a vyzval jej k zaplacení soudního poplatku za předmětnou žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel v kasační stížnosti současně požádal o prominutí „zmeškání včasného doručení“.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, jakými jsou mimo jiné i včasné podání kasační stížnosti (ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Kasační stížnost je **opožděná**.

[3] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se

dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[4] Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovateli zasláno na doručovací adresu n. M. 219, S. Z údajů na doručence plyne, že stěžovateli byla zásilka doručena dne 14. 7. 2017, kdy mu byla vložena do domovní schránky. Tímto dnem došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Lhůta k podání kasační stížnosti tak počala běžet následující den, tj. v sobotu dne 15. 7. 2017 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.), a skončila v pátek dne 28. 7. 2017 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť tento den se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (doručení napadeného usnesení). Stěžovatel však kasační stížnost proti napadenému usnesení podal prostřednictvím pošty až dne 25. 8. 2017, tedy po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k jejímu podání. K žádosti stěžovatele o prominutí „zmeškání včasného doručení“ Nejvyšší správní soud odkazuje na znění ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s., podle kterého nemůže prominout zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti.

[5] Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti napadenému usnesení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

[6] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu